

Księga Objawienia – komentarz (cd.)

Rozdział 16

1. Donośny głos dochodzący ze świątyni: zwraca się on do 7 aniołów (w. 1).
2. Kolejne czasze wylewane przez aniołów: na ziemię, na morze, na rzeki i źródła wód, na słońce i na tron zwierzęcia (w.11).
3. Wylanie szóstej czaszy: wyschnięcie wód Eufratu – oczyszczenie drogi dla królów ze wschodu (w. 12).
4. Narody zwabione przez trzy duchy nieczyste, wychodzące z ust smoka, bestii i fałszywego proroka gromadzą się na wojnę.
Zapowiedź przyjścia Chrystusa (w. 13-16).
5. Wylanie siódmej czaszy: dotknięte zostaje powietrze; wielkie trzęsienie ziemi, powodujące rozpadnięcie się miasta na trzy części, upadek miast, zniknięcie gór i wysp, cietnarowy grad z nieba, zapowiedź osądzenia Babilonu; ludzie bluźnią Bogu (w. 17-21).

Wraz z kolejnymi czasami gniewu przybierają na sile sądy nad ziemią. Widzimy to szczególnie po wylaniu siódmej z nich, kiedy pojawia się głos, który mówi: „Stało się”. Natomiast przy szóstej czaszy Pan Jezus zapowiada, że przyjdzie jak złodziej. Wynika z tego jasno, że te sądy będą miały miejsce bezpośrednio przed Jego przyjściem.

Sądy czasz			
	Rozdział	Cel plagi	Skutek
1	16,2	Ziemia	Złośliwe i odrażające wrzody spadają na tych, którzy mają znak bestii i którzy czczą jej obraz.
2	16,3	Morze	Staje się krwią, jak z umarłego człowieka. Wszystkie morskie stworzenia umierają.
3	16,4-7	Rzeki i źródła wód	Wszystko staje się krwią. Krew świętych jest pomszczona.
4	16,8.9	Słońce	Słońce pali ludzi ogniem. Mimo niewyobraźalnego żaru, ludzie bluźnią imieniu Boga.
5	16,10.11	Tron zwierzęcia	Królestwo bestii jest pogrążone w ciemnościach. Na ludzi przychodzą straszne cierpienia; bluźnią Bogu niebieskiemu z powodu swych bólów..
6	16,12	Rzeka Eufrat	Jej wody wysychają; droga do królów wschodu jest przygotowana
7	16,17-21	Powietrze	Silne trzęsienie ziemi. Wielkie miasto rozpada się na trzy części. Przed Bogiem zostaje wspomniany Babilon (apostatyczne chrześcijaństwo). Znikają góry i wyspy. Na lud spadają wielkie kawałki gradu.

Donośny głos ze świątyni nakazuje 7 aniołom wylać na ziemię czasę gniewu Bożego. Pierwszy anioł wylewa swoją czasę na ziemię, czyli tam, gdzie bestia sprawuje swoje rządy i gdzie kiedyś panowało chrześcijaństwo. W rezultacie tego sądu na ludziach pojawiają się złośliwe i odrażające wrzody, tak, jak na Egipcjanach przy 6. pladze (2. Mojż. 9,9-11; por. Jer. 30,13). Wrzody uzewnętrzniają ich zły stan wewnętrzny.

Drugi anioł wylewa swoją czasę na morze°. Możliwe, że morze° tutaj jest obrazem ogromnych, pogrążających się w chaosie rzesz ludzi, mieszkających poza Europą. Tak jak morze jest symbolem, tak i woda zmieniająca się w krew jest symbolem duchowej śmierci wielu ludzi.

Trzeci anioł wylewa swoją czasę na strumienie° i źródła wód, które również zamieniają się w krew. Tym samym Bóg odbiera ludziom błogosławieństwa, którymi do tej pory jeszcze ich obdarzał. Podczas wylewania tej czaszy Jan słyszy, jak anioł wód mówi, że Bóg wydał na ludzi sprawiedliwy wyrok, gdyż przelewali oni krew świętych i proroków. Teraz muszą ją pić zamiast wody. Bóg odpłaci ludziom za ich czyny – ich zło spadnie na nich (por. Gal. 6,7). Dusze męczenników znajdujące się pod ołtarzem wołały o pomstę (6,9-11); i właśnie ten ołtarz dowodzi prawdziwych i sprawiedliwych wyroków Bożych, będących odpowiedzią na wołanie męczenników.

Czwarty anioł wylewa swoją czasę na słońce°; ludzie są przypalani wielkim żarem. Słońce to prawdopodobnie władca (będzie nim także bestia), który sprawi, że życie na ziemi stanie się nie do zniesienia. Ludzie obwiniają Boga za wszystkie plagi, jakie na nich spadają, bluźniąc Jego Imieniu. Jednak nie pokutują°, ani nie oddają Mu chwały. Widzimy zatwardziałość ich serc.

Piąty anioł wylewa swoją czasę na tron zwierzęcia. Jego królestwo pogrąży się w ciemności. Mówi to o całkowitej moralnej ciemności Imperium Rzymskiego¹. Ludzie cierpią straszne męki, ale tak jak poprzednio, obwiniają Boga za swoje nieszczęścia i bluźnią Mu. Nadal grzeszą i nie pokutują^o.

Szósty anioł wylewa swoją czasę na Eufrat, który od tego momentu wysycha. Eufrat stanowił wschodnią granicę ówczesnego Imperium Rzymskiego - to jedna z najbardziej strategicznych rzek świata. Teraz droga dla królów ze wschodu² jest oczyszczona. Przybędą oni tutaj, by wziąć udział w ostatnim wielkim zbrojnym konflikcie o Jerozolimę (por. Zach. 12-14).

Następnie Jan widzi wychodzące z paszczy smoka^o, bestii i fałszywego proroka^o trzy duchy nieczyste, które mają postać żab. Są to duchy demonów, które czynią znaki i udają się do królów całego świata^o, aby zgromadzić ich na wojnę w wielkim Dniu Boga. To Bóg wyznaczy dzień (określi czas), w którym ta wojna się odbędzie, a miejscem będzie Izrael; tam rozegra się wielka bitwa między Wschodem a Zachodem.

Jednak wcześniej słyszymy, jak Pan Jezus mówi, że przyjdzie jak złodziej^o. Ostatecznie zainterweniuje sam. Przyjdzie, aby sądzić i ustanowić królestwo, o czym świadczy wiele miejsc Starego i Nowego Testamentu (por. 1.Tes. 5,2; Obj. 3,3). Zapowiedź Jego przyjścia wiąże się z błogosławieństwem dla tego, kto czuwa i strzeże swych szat, by nie chodzić nago i nie obnażać się. Sugeruje to, że inni chodzą nago - jest to odniesienie do niemoralności a także do motywów,

---

¹ Ostateczne zniszczenie zwierzęcia nastąpi już niebawem, kiedy z nieba objawi się Pan Jezus, pochwyti zwierzę i fałszywego proroka i żywych wtrąci do jeziora ognistego (Obj. 19,20).

² Prawdopodobnie są to państwa: Pakistan, Indie, Chiny i inne.

które przyświecają tym, którzy idą na wojnę (por. Sędz. 5,30). Za niemoralnością kryją się demoniczne moce, które trzymają ludzi w niewoli.

Werset 14 mówi nam, że to duchy nieczyste gromadzą królów z całego świata na wojnę w wielkim Dniu Boga, a teraz z kolei dowiadujemy się, że to sam Bóg zgromadzi ich do doliny Armagedon (w. 16). Grecki termin Armagedon odpowiada hebrajskiej nazwie góry lub pasma górskiego Megiddo. To tam królowie ziemi zbiorą się na wojnę. Jest to miejsce, gdzie Izraelici pokonali Syserę (Sędz. 5,19) i gdzie Jozjasz poległ w walce z faraonem Necho (2. Król. 23,29; 2.Kron. 35,22; Zach. 12:11).

Wreszcie **siódmy anioł** wylewa swoją czaszę – w powietrze - co przynosi katastrofalne skutki. Tym samym sądy czasz osiągną swój punkt kulminacyjny, ponieważ ze świątyni, z tronu, dochodzi donośny głos, który mówi: „Stało się”. Wszystkiemu towarzyszą błyskawice^o, grzmoty^o i wielkie trzęsienie ziemi^o. Trzęsienie ziemi, które następuje, jest silne jak nigdy dotąd. Wielkie miasto rozpada się na trzy części. Miasto – miejsce, gdzie ludzie żyją blisko siebie - jest symbolem cywilizacji. Cywilizacja w Europie zostaje zniszczona przez trzęsienie ziemi. Ponadto upadają miasta narodów. Następuje upadek całej światowej cywilizacji.

Bogu wspomniano o Babilonie^o i zaczyna się On nim zajmować; Bóg ma dla niego kielich wina swego gniewu. Zostało to szczegółowo opisane w dwóch następnych rozdziałach, najpierw przedstawiony jest jako wszetecznicza, a później jako miasto.

Wszystkie wyspy^o znikają, a gór^o nie można już znaleźć, bo się przemieściły. Cietnarowy grad spada z nieba na ludzi. Mimo tej plagi nadal bluźnią Bogu (tak, jak przy wszystkich poprzednich plagach). Jakże niepoprawne i niegodziwe jest ludzkie serce! (Jer. 17,9).

Rozdział 17

1. Sąd nad wielką wszeteczną pokazany Janowi przez jednego z 7 aniołów (w. 1,2).
2. Kobieta na pustyni siedząca na szkarłatnej bestii: jest wystawnie ubrana i trzyma w ręku złoty kielich swych obrzydliwości i nieczystości. Na czole ma wypisane imię, jest pijana krwią męczenników (w. 3-6).
3. Zwierzę, na którym siedzi kobieta: wyjdzie ono z otchłani, by pójść na zatracenie (w. 7.8).
4. 7 głów symbolizuje 7 gór i 7 królów, 10 rogów to 10 królów (w. 9-13).
5. Wojna zwierzęcia i królów z Barankiem; Baranek zwycięża ich (w. 14).
6. Sąd nad wszeteczną poprzez 10 królów i bestię (w. 15-18).

Rozdział 16 zakończył się wylaniem siódmej czaszy gniewu, podczas której przed Bogiem zostaje wspomniany Babilon^o (w. 19). Natomiast rozdziały 17 i 18 cofają się chronologicznie i pokazują nam, dlaczego Bóg sadi wszeteczną. Rozdział 17 dotyczy zasadniczo jej relacji ze zwierzęciem, na którym ona siedzi. Z obydwoma mieliśmy już do czynienia: ze zwierzęciem (odradzającym się Imperium Rzymskim) w rozdziale 13 i z miastem Babilon w rozdziale 14.

Kim jest wszetecznica, nosząca na czole imię Babilon, której koniec istnienia został ukazany Janowi? Jest to odstępcze chrześcijaństwo, które uważa się za oblubienicę Chrystusa, jednak w rzeczywistości jest wszeteczną. Kościół rzymski z papieżem odegrał wiodącą rolę w odstępczym chrześcijaństwie. Wszetecznica siedzi na wielu wodach, co jest obrazem ludów, narodów i języków (w. 15). Wpływ papieża na narody był przez wieki ogromny i tak będzie w przyszłości. Królowie ziemi cudzołożyli z nią. Ileż to głów państw zabiegało o względy tego kościoła? A ludzie, którzy mieszkają^o na ziemi pozostają pod oszalałym wpływem jej cudzołóstwa.

Następnie Jan zostaje przeniesiony na pustynię^o, gdzie widzi kobietę siedzącą na szkarłatnej bestii, pełnej bluźnierczych imion, mającej 7 głów i 10 rogów^o (por. 13,1-10). Bestia to wskrzeszone Imperium Rzymskie. Fałszywy kościół będzie więc miał ogromny wpływ na bestię, a nawet początkowo ją zdominuje. Kobieta, którą widzi Jan jest bardzo bogata i trzyma w swoim ręku złoty kielich wypełniony

obrzydliwościami swego bałwochwalstwa i nieczystościami swego cudzołóstwa. Cóż za kontrast: wyznaje się Chrystusa, będąc pod wpływem najgorszych grzechów - bałwochwalstwa i cudzołóstwa (por. 2,20.21). Zanim dojrzeje on do sądu, jego grzechy sięgną nieba (18.5).

Na czole kobiety widnieje tajemnicze imię „Wielki Babilon^o, matka wszetecznic i obrzydliwości ziemi”. To, co dla wielu ludzi teraz jest tajemnicą i będzie nią również w przyszłości, to Bóg objawił nam w swoim Słowie. Fakt, iż nierządnicą jest pijana krwią świętych i świadków Jezusa przypomina nam o wielu prześladowaniach i męczennikach tego systemu: jakże wielu ma on ich na swoim koncie!

Dlaczego Jan się dziwi? Anioł również zadaje mu to pytanie, ale pozostaje ono otwarte. Zamiast tego wyjaśnia mu tajemnicę kobiety i bestii. Teraz poznajemy szczegóły dotyczące bestii, których to nie znajdziemy w rozdziale 13. Anioł mówi o trzech etapach działalności bestii. Symbolizuje ona królestwo, które niegdyś istniało, przez pewien czas go nie było, a następnie ponownie powstało i to z otchłani^o; by w końcu pójść na zagładę. Nigdy w historii nie zdarzyło się jeszcze tak, by jakieś światowe imperium o takiej potędze jak Imperium Rzymskie zniknęło, nie było go przez długi czas, a następnie ponownie „powstało”. Co więcej, to nowe imperium powstanie z otchłani, czyli będzie pochodzenia satanistycznego, co też nigdy wcześniej nie miało miejsca³. Będzie to zatem imperium wyjątkowe, zarówno jeśli chodzi o jego pochodzenie, jak

i rozwój w nim zła. Co więcej, będzie ono ściśle związane z chrześcijaństwem (a ściślej: z odstępczym chrześcijaństwem), ponieważ kobieta zasiada na bestii. Ludzie mieszkający na ziemi^o będą ją podziwiać. W rozdziale 13,3 zapowiedziano już, że pojawienie się bestii wywoła podziw wszystkich ludzi na ziemi.

---

³ W przeszłości jak i teraz obowiązuje zasada, że wszelka zwierzchność pochodzi od Boga, bez względu na to, jak bardzo jest ona bezbożna (Rzym. 13,1).

Teraz następuje wyjaśnienie kwestii 7 głów. Z jednej strony jest to 7 gór, na których siedzi kobieta, a z drugiej 7 królów. Czym jest 7 gór, jeśli nie aluzją do Rzymu zbudowanego na siedmiu wzgórzach („wiecznego miasta”), gdzie rezyduje papież jako głowa Kościoła Rzymskokatolickiego? Z drugiej strony głowy przedstawiają 7 królów, z których 5 upadło. Niektórzy komentatorzy widzą w tym różne formy rządów dawnego Imperium Rzymskiego, szósta była obecna, gdy Jan otrzymał objawienie, a siódma ma nadejść i pozostać na krótko. Jest to przyszła forma rządów Imperium Rzymskiego, gdzie 10 królów⁴ będzie rządzić krajami Europy, prawdopodobnie w formie konfederacji państw. Ale ta forma rządów będzie istniała tylko przez krótki czas.

Nagle w wersecie 11, w związku z 7 królami, ponownie wspomniana jest bestia. Jest tam napisane, że „...jest też ósmy”. Ten „on” jest władcą Europy. Sprawowana przez niego władza jest ósmą i ostatnią formą rządów tego królestwa, pod którego panowaniem pójdzie ono na zagładę (por. rozdz. 16,10.11; 19,19.20).

Po tym następuje wyjaśnienie anioła odnośnie 10 królów; w tym czasie (czas Jana) nie otrzymali oni jeszcze swych królestw, otrzymają je w przyszłości i będą królować z bestią przez godzinę (konkretny czas, 42 miesiące?). Następnie oddadzą swoją władzę bestii i razem z nią będą prowadzić wojnę przeciwko Barankowi. W poprzednim rozdziale widzieliśmy królów całej ziemi zgromadzonych przez demoniczne siły do doliny Armagedon, gdzie będą walczyć przeciwko Barankowi. Królowie nie będą wiedzieli, że walczą przeciwko Chrystusowi, ale

---

⁴Być może ta liczba jest symboliczna, ale może chodzić stricte o Europę 10 państw.

szatan będzie to wiedział. Baranek ich pokona, bo jest Panem panów i Królem królów.

Barankowi w Jego działaniach towarzyszyć będą święci (por. 19,11 i nast.).

Pozostałe wersety tego rozdziału opisują w kilku słowach sąd nad wszeteczną. Zanim bestia i 10 królów zostaną pokonani i osądzeni przez Pana Jezusa, znienawidzą ją, spustoszą i uczynią nagą, a ostatecznie będą jeść jej ciało i spalać ją ogniem. Będą wprowadzić działać pod wpływem własnego, demonicznego impulsu, ale jednocześnie to Bóg ich do tego skłoni⁵. Fakt, że władza, jaką ma kobieta nad królami ziemi zostaje przekazana bestii, jest wskazówką, że sąd nad fałszywym kościołem odbędzie się prawdopodobnie na początku 42 miesiąca czasu wielkiego ucisku, trudno bowiem wyobrazić sobie, by bestia i antychryst tolerowali religijny wpływ kobiety w czasie totalnego bałwochwalstwa i kultu zwierzęcia.

---

⁵ Jest to przykład tego, że człowiek (lub szatan) coś planuje, a Bóg kieruje wszystkim według swojej woli.